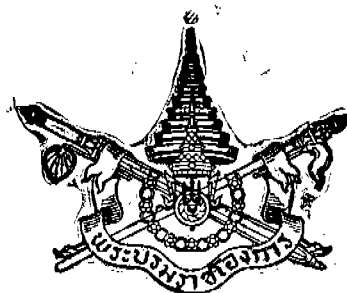

๑๘๗๘

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

พระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญทหาร (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตยทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญทหาร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญทหาร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๑๕ แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) เวลาจะทำหน้าที่ในสงครามหรือปราบปรามการ
จลาจล หรือในเวลามีเหตุฉุกเฉินตามที่กระทรวงกลาโหม
กำหนด นับตั้งแต่วันสั่งให้รับหน้าที่จนถึงวันสั่งให้เลิก หรือ
เวลาจะทำหน้าที่ในเรือดำน้ำ นับตั้งแต่วันสั่งให้เป็นนักดำ
เรือดำน้ำจนถึงวันพ้นจากฐานะเป็นนักดำเรือดำน้ำ และให้

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ ตุลาคม ๒๔๘๕

นับเวลาราชการเป็นทวีคูณ แม้ในระยะเวลาดังกล่าวนี้จะไม่ได้รับอัตราเงินเดือนประจำในงบประมาณแผ่นดินก็ตาม

ในกรณีที่บุคคลกะทำหน้าที่ดังกล่าวในวักก่อน ถ้าบุคคลนั้นมีเวลาราชการซึ่งอาจนับได้ตามพระราชบัญญัตินี้โดยประการอื่นในขณะเดียวกันด้วย ก็ให้นับเวลาราชการตามวักก่อนแต่อย่างเดียว”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายซึ่งได้รับอยู่ก่อน ออกจากประจำการเป็นเกณฑ์คำนวณ

แต่ถ้าทหารผู้ใดเคยดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลายตำแหน่ง แล้วได้พ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนพ้นจากราชการ ก็ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือน สูงอันเคยได้รับอยู่นั้นเป็นเงินเดือน เดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเกณฑ์คำนวณ

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๗

เงินเดือนเดือนสุดท้ายนี้ ให้นำเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และเงินเพิ่ม พิเศษรายเดือนสำหรับตำแหน่งหน้าที่เข้าร่วมด้วย ส่วนเงินประเภทอื่นนอกจากนี้ไม่นับเข้าในอัตราสำหรับคิดบำเหน็จบำนาญ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ พายได้บังคับแห่งมาตรา ๒๕ ทหารผู้ใดมีสิทธิได้บำนาญตามสิทธิปรกติตามพระราชบัญญัตินี้ จะขอรับบำเหน็จแทนบำนาญไม่ได้ เว้นแต่ผู้ที่มีสิทธิได้บำนาญนั้นมีเงินเดือนเดือนสุดท้ายไม่เกินเดือนละหนึ่งร้อยยี่สิบบาท จึงจะขอรับบำเหน็จแทนบำนาญได้ บำเหน็จแทนบำนาญนี้ให้คิดเป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

คำขอรับบำเหน็จแทนบำนาญนี้ ให้ทำเป็นหนังสือ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

“มาตรา ๒๑ ทวิ ผู้ได้รับบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้
อาจถูกตัดบำนาญได้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวินัย
ข้าราชการบำนาญ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๕ แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บำนาญพิเศษให้แบ่งดังนี้ คือ สำหรับบุตรสองส่วน
ภริยาหนึ่งส่วน และบิดามารดาหนึ่งส่วน แต่ถ้าผู้ตายมีบุตร
ตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้บุตรได้สามส่วน ภริยาหนึ่งส่วน และ
บิดามารดาหนึ่งส่วน”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖ ทวิ และ
มาตรา ๒๖ ตรี แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร
พุทธศักราช ๒๔๘๒

“มาตรา ๒๖ ทวิ ทหารตลอดจนพลทหารไม่ว่าตำแหน่ง
ใดชั้นใด หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหม
กำหนด ถ้าสูญหายไปและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๗

ประสบอันตรายถึงตายเพราะเหตุอุบัติเหตุการในหน้าที่ที่ดี
ถูกประทุษร้ายถึงตายเพราะเหตุกะทำการตามหน้าที่ที่ดี เมื่อ
พ้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหาย เพื่อประโยชน์แห่ง
พระราชบัญญัตินี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นตาย และให้ผู้
มีสิทธิตามมาตรา ๒๕ ได้รับบำนาญพิเศษตามเกณฑ์แบ่งและ
เกณฑ์จ่ายดังที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น

การขอบำนาญตามมาตรา^{นี้} ต้องแสดงรายงานเหตุการณ์
ที่เชื่อได้ว่าได้ประสบอันตรายหรือถูกประทุษร้ายถึงตาย

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่กรณีการสูญหายไป
ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ด้วย ถ้าการสูญหายนั้นมิได้เกิด
ก่อนวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๓

มาตรา ๒๖ ทวิ ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ผู้ที่ต้อง
สันนิษฐานว่าตายตามความในมาตราก่อนนั้น มิได้ตาย และ
กะขวง กลาโหมจะต้องจ่ายเงิน เดือนให้แก่ผู้นั้นในระหว่าง
เวลาที่ต้องสันนิษฐานว่าตาย ก็ให้หักจำนวนเงินบำนาญพิเศษ
ทั้งหมดที่ได้จ่ายไปแล้วตามความในมาตราก่อน ออกจาก
จำนวนเงินเดือนที่จะต้องจ่ายนั้น "

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหารบก พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๒๗ บำนาญพิเศษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๖ ทวิ นั้น ให้จ่ายโดยมีกำหนดเวลาและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

บุตรชายบุตรหญิงได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์นั้นกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา ก็ให้ได้รับต่อไปจนสำเร็จการศึกษา แต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

ภริยาได้รับตลอดอายุ หรือจนมีสามีใหม่

บิดาและมารดาได้รับตลอดอายุ

ส่วนบุคคลนอกจากสามจำพวกที่ผู้ตายระบุชื่อให้เป็นผู้รับ
 × ใวนั้น ถ้าอายุยังอยู่ในเกณฑ์ศึกษา ให้อนุโลมอย่างบุตรแล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้ว ให้รับอยู่เพียงสิบปี

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๗

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๖ ทวิ นั้น ได้พิการทุพลภาพก่อนผู้ตายก็ดี หรือพิการทุพลภาพใน ขณะที่ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศของผู้ตายก็ดี ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศตลอดเวลาที่พิการทุพลภาพอยู่

อนึ่ง ผู้มีสิทธิรับบำนาญหรือบำนาญพิเศ หรือทั้งสองอย่างตามมาตรา ๒๓ ก็คือ ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๖ ทวิ ก็คือ ถ้ายังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นผู้กำลังศึกษาและอายุยังอยู่ในเกณฑ์ศึกษาตามมาตรา นี้ หรือยังเป็นผู้พิการทุพลภาพอยู่ หากทางราชการเห็นสมควรจะเข้าควบคุม และจัดการ เกี่ยวกับ เงิน บำนาญ หรือ บำนาญพิเศดังกล่าวแล้ว เพื่อประโยชน์ของผู้มีสิทธินั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ไม่ว่าสิทธิรับบำนาญหรือสิทธิรับบำนาญพิเศนั้น จะเกิดขึ้นก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตลอดจนกำหนดวิธีการและเงื่อนไขอื่น เพื่อปฏิบัติการตามวรรคก่อน นั้นได้”

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามมาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๖ ทวิและมาตรา ๒๗ ในมูลกรณีเดียวกันรวมกันเป็นจำนวนไม่เกินกว่าเดือนละสิบห้าบาท จะขอเปลี่ยนรับบำเหน็จพิเศษแทนได้ โดยทำคำขอเป็นหนังสือตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ ”

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี